

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski narod“ valja po pošti:

na Avstrlo-Ogrske:		na Nemčijo:	
celo leto	K 25—	celo leto	K 25—
pol leta	15—	za Ameriko in vse druge dežele:	
četrt leta	9-50	celo leto	K 30—
na mesec	1-50		

Vprašanjem glede inštratorv naj se priloži na odgovor dopisnica ali znamka.

»Zadostuje mi, da vi milostiva baronica, verjamete mojim besedam« je hladno rekel Mihael. »Kaj govorite lahkoživi krogi barona Lenarda, ni je vse eno. Bil sem na Lesnem brdu in nisem niti koraka storil čez mejo svojega posestva.«

Dr. Popović: Ali je dovoljno zagovornikom, da stavijo vprašanja na Nastičev?

Predsednik: Ne, kakor tudi ni dovoljeno državnemu pravdniku.

Nato je bil zaslišan Nastičev svedok Ljuba Gjorgjevič, mlad, jedva 19letni fant, ki pa je videti popolna propalica.

Gjorgjevič je izpovedal, da je nosil pisma Nastičeva generalštabnemu stotniku Fornerju. O Simi Jovanoviću, ki bi naj bil zaslišan kot prič proti Nastiču, je rekel, da je navaden slepar, ki je falsificiral menjice. Na leto je zaslužil komaj 50 K, živel pa je elegantno in je imel svojo ljubico. Dušan Gjorkić mu je pripovedoval, da je Jovanović odšel v Zagreb, kjer ga pričakujejo zagovorniki in da bo tamkaj skušal izvabiti iz Nastiča 100 K.

Dr. Hinković: Ali je bil Jovanović kdaj radi sleparstva kaznovan?

Priča: Ni bil. Ljudje so ga vedno tožili, a on je znal vsako stvar zavlačevati.

Dr. Hinković: Kdo je vam plačal pot iz Sarajeva v Zagreb?

Predsednik: Tega vprašanja ne pripuščam.

Nastič: Bom pa jaz povedal. Da, jaz sem svedoka privedel semkaj in mu plačal tudi potne stroške.

Dr. Popović: Ko je S. Jovanović prispel v Zagreb, sem poklical k telefonu dr. Hinkoviča in dr. Budisavljevića. Torej ni mogoče, da bi bil Gjorkić za vse to vedel že v Sarajevu. Nastič je tu naglašal, da S. Jovanović ni bil nikdar pri njem.

Nastič: Tega nisem rekel.

Predsednik: Pa evo, on pravi, da se ni tako izjavil!

Dr. Popović: O, prosim, če tako pravi gosp. Nastič, potem se je jaz pokorim, daš smo mi vsi nasprotno tu stisli! Naj torej spoštovani gosp. Nastič mesto mene nadaljuje.

Predsednik: je na to fino zafrkacijo molčal, a obšla ga je rdečica sramu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12 avgusta.

— **Dr. Susteršič intervenira.** Elementarne nevedze so napravile mnogo škode Kranjskim kmetovalcem. Potrebni so pomoči in podpore in naravno je, da se obračajo do svojih poslancev, ki jim itak pri vsaki priliki pripovedujejo, kako velik vpliv da imajo in koliko da zaleže njih beseda. Bojimo se, da bodo prizadeti kmetovalci letos nečakali prav veliko razočaranja. »Slovenec« je sicer že zabobal, da se je dr. Susteršič dvakrat osebno potrudil ter interveniral pri deželni vladi v Ljubljani, a te »Slovenčev« naznanilo je sama reklama, ki naj volilec veepti imenjuje, kako klerikalci zanje skrbijo. V resnici pa je ta dvakratna osebna intervencija dr. Susteršiča čisto brez pomena. Pomisliti je treba, da je toča napravila na Štajerskem ogromno škodo in bode vlada morala za Štajersko izredno mnogo storiti. Storiha bo toliko več, ker so se za Štajersko zavzeli resnično vplivni poslanci, kakor dr. Ploj in drugi, za Kranjsko pa do malo ostalo. **Kranjska deželna vlada ima preklicano malo besede pri določitvi podpor za posamezne dežele.** Tu ima prvo in zadnjo besedo finančni minister Bilinski. Pri finančnem ministru pa nimajo danes klerikalci

Obrnil se je potem k ostalim gospodom in z ostrim, čeprav kratkim pogledom na Lenarda dejal:

»Zahvaljujem se vam pa, da se tako živo zapimate za moje početje in upam, da izvira iz prijateljskih nagajen, kajti samo prijatelji smejo v šali izrekat dvome o resničnosti besedi katerega poštenega človeka.«

Kar poparjeni so sedeli gospodje in dame na svojih sedežih in so potrebovali več trenutkov, predno so prišli do sapa. Hiteli so zagotavljati Mihaela, da ni nihče dvomil o njegovih besedah, Lenard ni napravil nobene opravičevalne besede čez ustne, pač pa je porabil prvo priliko, da jo je popihal iz Mihaelove bližine.

Mihael se za to že več ni zmenil. Sodil je, da je Lenard napravil neumno šalo, a ne iz zlobnega namena, nego iz nerodnosti. »Saj je na pol kmet« je rekel sam pri sebi. Sicer pa ga ni zdaj Lenard prav nič več zanimal. Magična moč Renatinih oči je bila zopet dobila oblast nad njim, čim je pogledal v te oči. Da, še nekako hvaležen je bil Lenardu, da ga je prišel klicat.

Prisedel je k družbi in začel protodušno pripovedovati o svojem početju na Lesnem brdu. Renata je slo-nela na svojem stolu. Oči je imela na pol zaprte, a poslušala je pazno, kakor da ji Mihael kdovekak pripoveduje. Toplo ji je bilo pri sre in nekako srečna je bila, da je bil Mihael tako blizu nje.

Ta mirni prizor je prekinila go-

prav nobenega vpliva. Susteršič in Krek sta finančnega ministra osebno razžalila, tako krvavo žalila, da mu še blizu ne smeta več priti. Posledica tega je, da je šel dr. Susteršič pač barona Schwarzja prosit, naj poskusi kaj doseči, do ministra Bilinskega pa si ne upa ne on, ne kak drugi klerikalni poslanec. Ob sebi se razume, da je vsak minister dolžan, varovati korist vsega prebivalstva in pomagati, kadar je treba pomoči, a znano je tudi, da je ljudstvo mnogokrat potrebno pomoči, pa je ne dobi, ker minister vendar sam ne ve natančno, koliko je treba storiti za kak okraj in se torej ravna največ po nasvetih poslancev. Čim več vpliva in veljave imajo posamezni poslanci, toliko več dosežejo, a kadar poslanci nimajo nič vpliva, takrat dobe njihovi volilci navadno le ostanke in največkrat prav nič. Ker se klerikalni poslanci ne upajo pred ministra Bilinskega in ker minister Bilinski na njih priporočilo tudi ne bo nič dal, ni dosti upanja, da bodo Kranjski kmetovalci dobili letos zadosti podpore. Mogoče je sicer in mi to seveda iskreno želimo, da se bode dalo nekaj izpostovati, a kar bo vlada dala, tega ne bo dala z a r a d i intervencije dr. Susteršiča nego vzlic tej intervenciji. Končno pa naj bodo prizadeti kmetovalci prepričani, da imajo razen klerikalcev tudi še druge prijatelje in da jih ti ne bodo zapustili.

— **Klerikalna hinavščina.** Ko se je pred leti v Bohinjski Bistrici izvršila potrebna reforma v naši šolski družbi sv. Cirila in Metoda, so zagurali klerikalci, ki jim nikoli ni bilo do resnega narodnega dela, da je bila to zadnja skupščina, da je družba s tem razbita in pokopana. Ko pa so videli, da se je baš zaradi tega med vsemi pravimi rodoljubni zanimanje za prepotrebno družbo nepričakovano povzdignilo, da so se dohodki skoraj podvojili, zgrabila je klerikalce blesta zavist. Kaj je njim do tega, ako propade ves slovenski narod, da le ne trpi na mošnjčku in ugledu klerikalizem, saj v nebesih ne bomo govorili ne slovensko ne nemško, temveč angeljski jezik, kakor je zapisal znani slovenski škof. Težko si je misliti grškega izdajalstva, kakor ga uganja gotovo »kato-liško« časopisje proti naši vseslovenski obrambni družbi. Ljavorice nosi glasilo ljubljanskega škofa. Na Jesenicah je bilo povedano, kako hudo bo ruje. »Slovenec« proti družbi, da je celo družbine novice in razglase pokvarjal, samo da škoduje družbi. Ker se družba ne zmeja za grde napade, temuč dela mirno, nesebično in nepristransko po začetni poti — vse za rešitev slovenstva, iščejo klerikalni brezdomovinci dlake v jajcu. Družbi ne morejo očitati najmanjšega strankarstva, ker ni krenila niti za hip s prvotnega programa. Nikjer pa ni v pravih rečeno, da se mora pričeti skupščina s sv. mašo, ker je itak čas vedno prekratek za važno zborovanje, zato pa naj vsak udeležnik opravi sam poprej s svojo vestjo in vero. Ako bi bili postavili maso na dnevni red, kričali bi klerikalci: »Vidite jih hinavce, saj jim ni za po-božnost, temuč le za hlumbo!« Da je temu res tako, dokazujeta »Slovenec« in mariborska »Straža«, ki zamerita družbi, da še vedno nosi ime slovenskih svetnikov, češ, da je to krinka hinavščine. Ako pa bi družba spremenila ime, kričali bi še bolj: »Svet-nikov se sramujejo, verska čutila Slovencev zametujejo!« Sicer pa se klerikalcem ta vroča želja še lahko izpolni, saj so sami pri svojih orga-

spa Terezija Ahčinova. Vsa razburjena je stopila v sobo, dočim je Ogu-lin z malicioznim usmevom na tankih ustnih ostal na pragu.

»Ah — tukaj se vas dobi« je siknila gospa Terezija in kri ji je zalila tolsti lica. »Zaonjič ste imeli na Cojzovem vrtu pogovor z baronico Renato in ste vsled tega pozabili na večerjo pri meni — danes pa ste zopet zapleteni v tak pogovor z baronico, da ste pozabili na turo, za katero ste me angažirali. Hvala vam gospod — kavalir.«

Mihael je planil po konci, v Renatini družbi je bil v resnici pozabil na ples.

»Milostiva gospa — prosim vas — bodite prepričani — jaz sem res pozabil« je hitel zatrjevati. »Prosim vas, odpustite mi.«

»Ni se treba opravičevati, je rohnela gospa Terezija. »Razžalili ste me v družici, za to ni opravičenja in ni odpusčenja.«

Gospa Terezija se je srdito obrnila in je odšla iz sobe.

»Kako ste mogli biti tako neuljudni?« je rekla Renata s karajočim glasom. »Terezija je po pravici razžaljena.«

»Vem, da sem neodpustljivo ravnala,« je dejal Mihael in kakor v sanjah dostavil polglasno: »A kako naravno je vendar, da sem tukaj pozabil na ples. Odpustila mi tega ne bo nikdar — a — mogoče, da bo to še na moje srečo.«

(Dalje prihodnj.)

nizacijah zavrgli ime »kato-liško« »Straža« zavija oči, češ, da so iz od-bora vrgli kato-liško misleče može, takoj nato pa pravi, da sestoji vodstvo družbe za polovico iz starih mu-mij. Tako spoštujejo klerikalci v na-rodni obrambi osivele rodoljube, za resnično nedelavnimi kato-liškimi mumijami pa pretakajo mačje solze. Hinavci! Vrhunec nesramnosti je nagromadil dr. Vrstovšek v »Straži« proti naši družbi. Ta učenjak pa je tudi skrajno neveden glede nane-nov podružnic. Po njegovih nazorih jenamendružbe, ustanavljati podruž-nice v narodno ogroženih krajih, da se ž njimi rešuje slovenstvo. Piše namreč: »Za Koroško se ni družba prav nič brigala, ampak je rajši po na-rodno itak dovolj zavarovani Kranj-ski osnovala podružnice.« Po Kranj-skem in drugih zavednih pokrajinah se snujejo podružnice ravno zatega-delj, ker koroške podružnice vsled brezbrzičnosti in slepega strankar-stva duhovščine nič ne delajo. Kje pa se naj dobi denar za pomoč Koro-ški, ako ne med narodno zavednim prebivalstvom? — Sicer pa je škoda vsake besede, ker klerikalni brezdo-movinci so trdoglavnejši kakor krim-ski bivoli.

— **Najlepši odgovor na klerikalni mladeniški shod na Holmcu pri Slov. Gradu** so dali tukajšnji na-predni rodoljubi s tem, da se jih je isti dan obvezalo 7 plačati »Ciril in Metodovi družbi« za obrambni sklad po 200 K, torej skupaj znesek po 14.000 K, in to posebno radi tega, ker so se klerikalci s svojim mlade-niškim shodom imenoito blamirali. Pišek in Vrstovšek se bodeta v krat-kem času zamogla prepričati, da ljudstvo v slovenjegraškem okraju ni tako zaslepljeno, da bi verjelo vse klerikalnim neumnostim.

— **»Reichsdeutsche« o Sloven-cih.** Minule dni se je vozil neki gos-pod po državnih železnicah iz Jesenice proti Dobravi. V kupeju sta sedela dva Nemca iz Reicha, ki sta se pogovarjala o lepoti slovenske zemlje in je nista mogla prehaliti; eden iz-med njih pogleda slučajno na napise v kupeju, ki so nemški in laški, za-čudi se in reče, kako je vendar mo-goče, da ni slovenskih napisov. »Da Krain doch eine überwiegende slove-nische Bevölkerung hat.« Rekel je se, kako to, da ne zahtevamo od železnice uprave slovenskih napisov. Tako govorje Nemci iz Reicha: a na-ši nemškutarčki? — Opozoril bi se enkrat vso javnost na skandalozne napise pri električni napeljavi iz Vintgarja na Jesenice »Kranjske in-dustrijske družbe«. Totikanje te is-peljave je smrtno nevarno. Polovi-ca teh napisov je že tako obrabljena, da jih ni mogoče več čitati, da je to-rej opomin brezpomemben. Dobro bi bilo, da se okrajno glavarstvo pre-priča o teh nedostatkih in zahteva novih in pravih napisov.

— **Čukarija v Kamniku.** »Slove-nec« prijavlja o čukarskem shodu v Kamniku na kilometer dolge članke, samo da bi spravil občinstvo v na-pačno mnenje, da se je čukarska pri-redba kdove kako obnesla. »Sloven-čeva« pretiravanja so kar gorostas-na. »Slovenec« tako laže, da sproti pozablja, kaj je zapisal. Na enem mestu pravi, da je bilo v Kamniku 900 Čukov, na drugem pa, da jih je bilo 400 v kroju, 200 pa brez kroja, torej skupaj 600. Sam torej prizna-va, da se je najprej zlagal za celo tretjino. V resnici je bilo vseh Čukov kakih 400. Ljudstva je bilo mnoge, saj so ljudje sinatrali priredbo za cerkveno predstavo, zlasti ker se jim je povedalo, da pride škof. Ljudstvo je bilo tudi res zadovoljno. »Take pi-janosti pa še ni bilo«, pravijo vrli kato-liški može in mi jim radi ver-jamo. »Slovenec« pravi dalje, da so narodne dame pozdravile Čuke, pa ne pove, katere dame. Da se ne bo nikomur godila krivica, bodi po-vedano, da med narodnimi damami, ki so pozdravile Čuke, sta bili naj-odličnejši, glavarjeva kuharica, ki je oblekla narodno nošo, in vdova ne-kega klobučarja. Tudi čukarska na-rodna zavednost se je pokazala pri tej slavnosti. Ko je godba svirala »Hej Slovani« so se morali vaditelji gnesti med vrstami in Čuke v rebra suvati, naj se odkrijejo. A več se jih vzlic temu ni odkrilo. Dr. Lampe se je jezil, da župan dr. Krant nepovab-ljenih gostov ni pozdravil. »Soko-lom« še ni nikdar prišlo na misel za-htevati, naj jih kak klerikalni župan pozdravi. »Sokol« so bili pred krat-kim na Vrhnikih in klerikalni župan vrhniški jih ni pozdravil. Kako se drznejo klerikalci zahtevati, naj nji-hove Čuke pozdravi napreden žu-pan? Ta zahteva je naravnost imper-tinentna. Čuke sta v Kamniku poz-dravila Benkovič v imenu meščan-stva in tehtant Lavrenčič v imenu mesta. V to nista bila opravičena, kajti klerikalci so v mestu in v ob-švetu v manjšini in smejo vsled tega govoriti samo v imenu te manjšine, ne pa v imenu vsega mesta in vsega meščanstva. To si naj zapomnijo, ker jim tak švindal, kakor so ga delali, nič ne koristi, marveč le škoduje.

— **O priliki zleta vesoljne čuka-rije v Kamnik delali so dobrovoljni Kamničani razne dovpite na račun Čukov.** Med drugimi naj jih samo nekaj navedemo: Kako naj bi se reko-zletu Čukov? Odgovor: »Čukula-da«. Kako imenujejo v Mengšu ču-karske telovadce? Odgovor: »Telo-grabece«. Kateri prizor bil je na »Ču-kuladi« v Kamniku najbolj ganljiv? Odgovor: Prizor zvečer, ko so Mari-jine device kranceljne Čukom pro-dajale.

— **Proti klerikalni politiki na Štajerskem.** Iz Šmartna pri Slove-njem gradu nam pišejo: Proti neču-venemu izzivanju mariborskih huj-skačev na mladeniškem shodu, kate-ri se je priredil dne 1. t. m. na Holm-cu edino z namenom, hujskati proti občinskemu odboru v Šmartnu pri Slovenjgradu ter razdvojiti občane, je sklenil imenovani občinski odbor v svoji seji dne 8. t. m. soglasno sle-dečo resolucijo: I. Občinski zastop v Šmartnu pri Slovenjgradu z ogor-čenjem protestira proti nesramnemu hujskanju mariborskih klerikalno-strankarskih organizatorjev dr. Hoh-njeca, Pišeka in dr. Vrstovška proti občinskemu odboru ter županu g. Iv. Kacu. II. Obžaluje, da ravno sloven-ska poslanca, kakor Pišek in Vrstovšek, mesto da bi delovala v prid našemu ubogemu kmetskemu ljud-stvu na gospodarskem polju, vzbujata sovraštvo med poštenimi prebi-valci tega okraja. III. Konstatira, da so poročila o mladeniškem shodu na Holmcu, objavljeni v »Straži« in »Slov. Gospodarju« lažnjiva in iz tr-te izvida. IV. Priporoča mariborske-mu škofu, da skrbí za to, da bodo od-sihmal njemu podrejeni duhovniki delovali edino le v svojem poklicu ter popolnoma opustili neumestno hujskanje med prebivalci slovenj-graškega okraja.

— **Odgovor Rossegerju:** Za ob-rambni sklad družbe sv. Cirila in Metoda so se nadalje zavezali plačati po 200 K sledeči p. n. gg.: 309. Dr. Izo Reja, zdravnik v Krminu; 310. Podružnica družbe sv. Cirila in Me-toda na Polzeli; 311. Zenska podruž-nica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu; 312. Tržaške Slovenke; 313. dr. Jos. Barle, c. kr. notar v Kozjem; 314. A. Martelanc, trgovec, Barkov-lje pri Trstu; 315. dr. Ferdinand Müller, odvetnik v Celovcu; 316. An-ton Vovk, posestnik na Bledu; 317. Moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Šiški; 318. Družina Polić - Mula, Trst; 319. A. Sarabon, trgovec, Ljubljana.

— **Glede računskih listkov dru-zbe sv. Cirila in Metoda** piše rodo-ljub iz Zgornjega Štajerskega, da jih na svojem potovanju po Goriškem in Primorju ni nikjer prostovoljno dobil, temuč so se povsod iz-govarjali, da niso vedeli, da je Slo-venec, ali jih pa sploh nimajo. Tako malomarnost je opaziti tudi marsi-kje na Kranjskem, celo v Ljubljani. So pa tudi rodoljubne gostilne, ki sploh izročijo vsakemu gostu listek, ako je tudi gost Nemeč ali Italijan, in le redkokdaj se tujec brani pla-čati bora dva vinarja. Ako bi se ravnalo v vseh slovenskih gostilnah ta-ko, imela bi družba lepe tisočake več dohodkov na leto.

— **Na naslov ljubljanske elek-trične železnice!** Ko se je pred ne-davnim časom s takim uspehom kon-čala stavka uslužbencev ljubljanske električne železnice, je ravnateljstvo objavilo tudi jezikovne koncesije. Toda ravnateljstvo — pa tudi občin-stvo ljubljansko — ima zelo slab spom-in in tiste obljube so še danes neiz-polnjene. Med tem ko je povsod po Ljubljani na javnih krajih dvojezič-nost romala v zaslužni pokoj, delaš na naši električni železnici še vedno lahko slovensko-nemške jezikovne študije. Izginili pa so orijentacijski napisi na vozovih, tako, da tujec ki pride v Ljubljano in sede na elektri-ko, prav nič ne ve, kam se pelje, ali pa mora z vprašanji nadlegovati drugo občinstvo in sprevednika. Ti nedostatkí se morajo vendar že en-krat odstraniti. Zahtevamo, da se od-stranijo vsi dvojezični napisi in da se napravijo samoslovenske orijen-tacijske table. Upamo, da bodo ven-dar tudi merodajni krogi opozorili ravnateljstvo električne železnice na njegove obljube.

— **I. podporna posojilnica** s prim-inkom »Osební zaup« naj bode de-narni zavod za neprimozne in nepre-skrbljene, za vse tiste, ki ne morejo dobiti porokov, kakor se zahtevajo navadno drugod. Predoglasí za prístop se sprejemajo Pred škofijo, št. 21, pritrileže, desno, in sicer do 31. avgusta t. l. vsak delavnik od 10. ure dopoldne do 8. ure zvečer. Tu leže tudi pravila, vsakomur v pregled.

— **Poraz ljubljanskih Nemcev.** Lov občine Dovje, ki se razteza preko triglavskega pogorja, so imeli nad 40 let ljubljanski Nemci v zakupu, in sicer zelo po ceni. Kdor našo nemško gospodo pozna, se ne bo čudil, če po-vemo, da je bila slovenski turistiki vse prej kot naklonjena, in da je krepko podpirala nemški življenj, ki se v poslednjem času vedno intenziv-neje zajeda v meso naše Gorenjske.

Temu je bilo treba odpomoči in pred-vsem poskrbeti, da lov po triglav-skem pogorju pride v slovenske roke. To se je tudi zgodilo. Na javni draž-bi, ki se je vršila dne 17. julija t. l. pri okrajnem glavarstvu radovlj-jškem, je zdrazil ta lov za dobo 10 let za znatno zakupnino letnih 3115 K g. Milan Ivančič, tovarnar v Medvo-dah. Dražba je bila vrlo zanimiva, ker so si stali Slovenci in ljubljanski Nemci nasproti. Vodil je dražbo g. okrajni komisar. Po žurnem boju je ponujena zakupnina dosegla višino 3115 K, in sicer je to svoto ponudil g. Milan Ivančič. Ker ni niti zastop-nik ljubljanskih Nemcev, niti kdo drugi stavlil nadponudbe, je g. komi-sar, ko je določeni čas potekel, draž-bo zaključil in lov prisodil g. Ivan-čiču. Toda kaj se sedaj zastopnik ljubljanskih Nemcev zmisli? Vkljub temu, da je g. komisar dražbo že za-ključil, ti pride na dan z zahtevu, da se mora dražba nadaljevati, češ, da on ne odjenja. Pazume se, da so se vsi Slovenci, ki so bili pri dražbi na-vzoči, temu odločno uprli, in da se tudi g. komisar ni dal vgnati v kozji rog. Poparjeni so Nemci zapustili bo-jišče. Da se je vršila dražba popolno-ma pravilno, more pričati sam gosp. okrajni glavar radovljjski, ki je bil dasiravno ni dražbe osebno vodil, pri dražbi navzoč, in je gospoda zastop-nika ljubljanskih Nemcev ljubeznivo poučil, da je g. komisar postopal po-vsem korektno, in da je lov prisoditi g. Ivančiču, ker je le-ta stavil naj-višjo ponudbo. Vkljub temu pa so ti ljubljanski Nemci, ki mislijo, da so nad vse zakone vzvišeni, vložili pri-tožbo proti tej dražbi. Izigravajo se kot prijatelje in dobrotnike ljudstva in vpijejo, da je občina znatno oško-dovana, ker bi lahko od ljubljanskih Nemcev za svoj lov dobila najmanj 6000 K. Te gospode bi bilo dobro vprašati, zakaj takrat, ko so prošli za podaljšanje dosedanjih zakupne pogodbe, niso občini ponudili za lov letnih 6000 K, s katerimi sedaj šari-jo. Za 1200 K so ti prijatelji in do-brotniki ljudstva hoteli ta lov imeti, 6000 K je res lepa svotica in prav verjetno bi bilo, da bi »Kranjska hranilnica« ali pa »Südmarka« to svotico že utrpela — toda se lepi kot teh 6000 K je slovensko lice na ših planin, slovenski značaj naše Go-renjske. Tega lica za letnih 6000 K pačiti ne damo. Radovedni smo pa, če se bode naša c. kr. deželna vlada, ki protežira na vse mogoče in nemo-goče načine neumstvo v slovenski na-ši domovini, res upala ugoditi pri-tožbi in tako na nečuten način desav-vuirati svoja lastna funkcionarja g. glavarja in g. komisarja, ter pogazi-ti povsem pravilno in postavno pri-dobljeno slovensko lovsko pravico. Sicer pa naj nemški gospodje nika-r ne mislijo, da dobe lov v svoje roke, če pride do nove dražbe. To nas Slo-venec ne plaši. Se bomo pač še en-krat udarili, toda v ta boj ne pojde le pešice slovenskih lovecev, marveč ves slovenski narod.

— **Krški Sokoli, »Slovenec« in ma-se.** V ponedeljkovi številki se je »Slo-venec« čisto po nepotrebnem obreg-nil na starostu krškega Sokola. V po-jasnilo dotičnemu dopisniku sledeče: Sokoli so imeli na razpolago mašo pri kapucinih ob 5. uri zjutraj, v farni cerkvi ob 6. uri in zopet pri kapucinih ob polu 8. uri. Kdor je ho-tel imeti mašo, imel je tedaj lahko tri namesto ene. Sokolicam in nara-ščaju je bila pa razen preimenoval-nih maš še na razpolago maša v far-ni cerkvi ob 9. uri in pri kapucinih ob 10. uri. Tedaj maš na izbero! Nik-er pa ne stoji zapisano, da bi moral starosta Sokole v procesiji voditi v cerkev, tega »Slovenec« dopisnik pač ne dočaka! Z ozirom na narašča-ju smo mnenja, da je rodilni ukrene-jo potrebno, posebno sedaj v počit-nicah. Kjer pa rodilni ne pazijo na take stvari, naj se pa javi »Sloven-čev« dopisnik in naj dene dotične malopridneže »v orengoe«; samo pazi naj, da ga kje ne posade pod kap. Dopisniku se zdi potrebno, opomniti starostu krškega Sokola, da je »slo-venski« učitelj, ki mora vzgojevati otroke v »versko-nravnem« duhu. Bodi potolažen dragi prijatelj! Starosta krškega Sokola se je doslej po-trudil, da je po skromnih močeh iz-polnjeval svoje mesto kot učitelj; po-trudil se bode tudi v prihodnje, mo-rebiti še bolj. Da bo pa tudi zunaj šole vedno delal za napredek in pre-svitljenje narodovo, tega mu »Slo-venec« dopisnik ne sme zameriti. Učitelj mora učiti, ker je — učitelj. Ko bi bil pa starosta krškega Soko-la študiral za duhovnega gospoda, potem bi ne bil starosta, imel bi mir pred »Slovencem« in njegovim do-pisnikom in kar je največ vredno: dobro bi se mu godilo na tem in na onem svetu. — Amen!

— **Socijalno gibanje trgovskih so-trudnikov.** V nedeljo 8. t. m. je bil v dvorani pri Leotarju v Radovljici sestanek trg. sotrudnikov in sotrud-nic. Prišli so vsi. G. Česnik, sotrud-nik pri trvdki Friderik Homan, je govoril o razmerah trg. uslužbencev v Radovljici. Povdarjal je, da se bo v prihodnje strogo gledalo na to, da

se bodo prodajalne malo pozneje zapirale in preje odpirale, torej skrajšal delavni čas. G. Dobovišek je razložil razmere trg. uslužbenec v Radovljici, češ, da so te razmere drugod boljše ter grajal slučaj, da mora trg. nastavljenec nekje izven trgovine opravljati blagovne dela.

Sokolski zlet v Trzinu. 15. t. m. bodo pokazala gorenjska sokolska društva v Trzinu, kako daleč so se leto približala sokolskim vzorom. Ni se bati za napredek, celo trdno je upati, da bo prilika veseliti se velikih uspehov. V sokolstvu je moč češkega naroda. Tudi slovenski narod mora prekvapiti sokolska misel, če hoče kljubovati nevarnostim, ki mu groze krog in krog, če hoče, da se mu jasne vremena in če si hoče zagotoviti bodočnost, katero mu kratko malo odrekajo njegovi protivniki. Slovenci, Slovenke! zgrnite se ta dan od vseh strani v Trzin, da sodite, da se veselite, da bodite in da se sami opomnite, da ste kakor velikanski kvir pisani sliki gorenjskega sokolstva, da ste kakor prostorni gozd, iz katerega bo odmevalo navdušenje za slovensko stvar ter da ste kakor ogromen reflektor, ki bo odbijal žarke veselja po celi Sloveniji. Poglejte v Trzin v zavetju Storiča, Košute Begunjskega tik pred durmi v tužni Korotan, ki je bil zibelka slovenska, ki pa je zdaj njegova krsta, in videli boste kako lepa je tukaj naša domovina. S svojo prisotnostjo pokazite svojo skrb za blagor trziškega slovenskega. Za korist, katero boste našemu gorenjskemu sokolstvu s svojo udeležbo. Vas bo to odškodovalo z marsikatero prijetnostjo, katerih bo mnogo ljudska veselica tik pri trziškem kolodvoru v obliči. Zato pa v nedeljo 15. t. m. kder more v Trzin.

Z Dobrove pri Kropi. Ob zelo lepem vremenu se je vršila veselica družbe sv. Cirila in Metoda na Dobrovi dne 1. vel. srpana. Čistega dohoda je bilo 84 K 05 v. Udeležba je bila ogromna od strani domačinov in govor zastopnika družbe sv. Cirila in Metoda je napravil velik vtisk. Vse po poljudnih besedah je g. Skulj predstavil razjani namen te družbe, da vabiti se moramo gospicam iz kope in Kamne gorice, ki so pomembne pri veselici, kakor tudi godbi iz kope, ki je zelo dobro in neumorno. Zelo pa so tudi ugajali pevci. Kropje in so nas razveselili z marsikatero lepo točko.

Na Črnem vrhu pri Idriji so se pri pretečenju dni Črke, Veliko roka in nič posebnega. Večina črnogorčana prebivalstva se ni zmenila, vendar je precej zastav, tudi na Šofu je bila. Radovedni smo, če bo deželni svet odobrili, da obesa Solovca in solsko poslopje zastavo v črni politični demonstraciji s tankarske organizacije.

Toča, ki je divjala pretekle dni v mnogih kraji, je prinesla tudi v goriški dolini precejšnjo nesrečo. Nekateri vinogradi so oškodovani zaradi za polovico.

Zenska masčevalnost. V Zagorju se sprli zeni dveh premogarskih svojih masčevalnosti je izmaknjen svojo eno možu nekaj dinar, katerega rabijo za razstrelbo v vrhu, in ga podkanih skrivaj v štetih svoje nasprotnice. Ko je ta črta zakurila, je z groznim pokom meso stedišča. Zena je bila k sreči veliko oddaljena, da je ni poškodovala.

V Zagorju ob Savi bo v nedeljo, 15. t. m. zabavni večer s koncertom. Točkami glasbenega društva Zagorje in zagorskega salonskega orkestra, dalje z veseligrro »Brat Savi« in z raznovrstno pristo zabavo. Vstop je dovoljen samo povabljenim in po njih vpeljanim. Polovico stega dobička pripade skladu za sokolski Dom v Zagorju, polovico pa družbi sv. Cirila in Metoda. Kdor ne pomota ne dobičabila, pa bi se hotel udeležiti zabavnega večera, se oglasi pri abiturijentu Kodru.

Dve nesreči v Hrastniku. V torek je gorelo poslopje g. Fil. Orožna, ki je narodnjaka. K ognju so prileteli došli slovenski gasilci ter s svojo neustrašeno uspešno vršili dolžnost. Kako uro pozneje je prišel tudi tovarniški fajerber; smiselno se njih nemško-slovenski kolonij in tudi naglici. — G. Orožen je varovan za 1200 K, kar seveda ni pokrilo škode, zlasti, ker je bilo mnogo sena in žita. — Isti dan popoldne je ponesrečil v kmetu I. Ivane. Razpočila je premoška plošča ter mu zlomila nogo.

V restavraciji postaje južne železnice v Spodnjem Dravogradu imajo kakor nam piše slov. potnik, na razpis — Dravograd je na povsem slovenskem ozemlju — postavljene lokomotive za »Südmarko«, za društvo, ki ima namen, iztisniti Slovenec s slovenskega ozemlja. V javnem, običnemu prometu namenjenemu lokomotivo absolutno ne gre ter je za slov. potnike skrajno žaljivo! — Mi bomo generalno ravnateljstvo južne železnice resno opozarjamo na to imertenco ter pričakujemo, da odredijo, da se iz restavracije takoj odstranijo ti nabiralniki!

Nesreča pri delu. Posestnikove-mu sinu Petru Dajčmanu iz Dramelj na Štajerskem je zgrabila mlatilnica desno roko in mu je popolnoma zdrobila.

Pokvarjeno mleko. Okrajno sodišče v Gradcu je obsodilo pred kratkim prodajalca mleka Petra Rabla iz Sv. Ožbolta na sedem dni zapore, Ivana Kindelhoferja iz Grathorna pa na 20 K globe, ker sta mešala mleko z vodo.

Židovski roparji na Reki. Dodatno k večeršnjemu brzojavnemu poročilu o roparskem napadu na Reki se nam poroča še sledeče: Roparji so židje iz Ruskega. Vdrl so v banko, zaklenili vrata za sabo in vzeli iz blagajne denar, ter pri tem smrtno nevarno obstrelili blagajnika. Nekemu drugemu uslužbenecu so oropali 3600 K. Nato so zbežali. Na zasledovalce so streljali, pa niso k sreči nobenega zadeli. Enega je nazadnje vendar stražnik prijel, piše se Salomon Visinski in je iz Odese, ostala dva sta ušla. Blagajnik banke je v bolnišnici umrl.

Posebni vlak v Krapino na Gajevo slavnost, dne 15. t. m. pojde iz Zagreba z južnega kolodvora ob 5. zjutraj in se vrne v Zagreb še isti dan ob 11. ponoči. Vozni listki se bodo dobivali na južnem kolodvoru pri blagajni.

Zblaznel je včeraj v pokojeni uradnik »Kranjske hranilnice« Al. Dzimsky. Poznala se mu je blaznost že v Kočevju in ko se je popoldne pripeljal v Ljubljano, je bil na južnem kolodvoru že popolnoma zmeden. Prepeljali so ga z izvoščekom v blaznico na Studencu. — Mož je sam na sebi obžalovanja vreden, posebno je pa obžalovati »Grazer Tagblatt« in »Deutsche Stimmen aus Krain« in njihovi bralci, ki so morali prebavljati satire blaznega človeka. No, pa saj so bile naperjene proti Slovencem!

Prijeti uzmoviči. Že 15krat predkaznovani potepuh Jožef Volbank iz Ljubljane je imel v zadnjem času ljubavno razmerje s služkinjo Ano L. Ko se ga je začela izogibati, jo je prisilil s pretepom k občevaranju, zakar ga je to ovidila. Ta ljubozni bodoči soprog je vrh tega pred par dnevi pokradel v Zeleni jami neki stranki več obleke, katero je prodal svoji izvoljenki ki ga je počakala v neki gostilni v Kolodvorski ulici. Policija je Volbanka včeraj aretovala. — Na kolodvoru je bil aretovan Alojzij Bajec iz St. Ruperta, ker je svojemu očetu, posestniku v Sraslah ukradel 420 K in pobegnil v Ljubljano. Na brzojavni poziv je Bajca, ko je izstopil iz kupeja, stražnik že pričakoval in ga odvedel v zapor. — Dalje so aretovali bivšega zidarja Jožefa Škafarja, ker je dne 3. t. m. sprejel od neke stranke za svojega gospodarja kot stanarino 218 krn, katere je obdržal zase ter pustil službo, z njimi pobegnil. Pri aretaciji je imel pri sebi še 135 K 2 v. Vse tri so oddali sodišču.

Veliko ponesrečenje. Dne 12. junija je pobegnil iz Genove 26letni blagajnik »Ekspresne družbe Zdrženih držav« Viljem Te. Barton, kjer je ponesrečil velikansko svoto v laškem, angleškem, francoskem in ameriškem denarju in vrednostnih papirjih v skupnem znesku 280.000 dolarjev. Barton je Američan, popolnoma obrtni in ima rdečkaste lase. Kdor ga dobi, odnosno navede v svrhu aretacije potrebne podatke, dobi 20.000 dolarjev nagrade, t. j. do 100.000 K. Bartona zasledujejo poleg vseh oblastvenih, tudi ameriški privatni detektivi.

Dunajski detektiv pod ključem. V ponedeljek sta v neki gostilni v Gradišču popivala dva peka, izmed katerih se je eden izdal za dunajskega detektiva. Ko je bilo treba plačati, sta se z natakario sprla. Poklicani stražnik je prvega, pristojnega na Dunaj, ki se je izdal za detektiva, odvedel v zapor, drugi je ušel. — Tudi na Rinski cesti so izzvali v neki gostilni trije gostje ko so napravili 6 K dolga preprij in se tako odtegnili plačila.

Novi priselniški komisar v newyorskem pristanišču je izdal zelo ostre odredbe glede priselnikov. Kdor v vseh ozirih ne zadosti predpisom za priseljence, ne sme na suho in ga kar pošljejo nazaj. Vsak priselnik se mora tudi izkazati, da ima najmanj 25 dolarjev, t. j. nekako 120 K in pa vozni biljet do mesta, kamor je namenjen. Delavske razmere so še vedno zelo neugodne.

S kolesom je podrla v torek popoldne na franciškanskem mostu neka mlada kolesarica zasebnico Jerico Pretnarjevo in jo na levem komolcu znatno poškodovala.

Nepreviden kolesar. Ko je šla v Gosposki ulici 76letna Matilda Wutscherjeva čez ulico, je v istem trenutku pridrla mlad kolesar in ker ni zvonil, da bi se mu bila mogla Wutscherjeva umakniti, je zavozil v njo ter jo podrl in pri padcu znatno poškodoval.

Z II. nadstropja na dvorišče je padla včeraj popoldne v hiši na Dunajski cesti št. 29 »Bavarski dvor«

4letna Vida Juvanova. Deklica je bila na hodniku (mostu) brez nadzorstva in je nezavestna obležala na tleh. Prepeljali so jo z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Zaklajo se je v mestni klavnic od 25. julija do 1. avgusta 1 bivoli, 84 volov, 4 krave, 5 bikov, 152 prašičev, 272 telet, 43 kostrunov in 7 kozličev. Upeljalo se je 1 zaklan prešič in 6 telet ter 509 kg svežega mesa.

Del godbe »Slovenske Filharmonije« koncertira jutri v hotelu »Tivolij«. Začetek ob pol 6. popoldne. Vstop prost. Drugi oddelek pa igra pri popoldanski predstavi »Elektro-Radiografa Ideal« v hotelu »pri Maliču« od 3/4 5. naprej.

Nesreča v Triglavskem pogorju.

Iz Kranjske gore nam pišejo: V nedeljo zvečer je prišel v Kranjsko goro zdravnik g. dr. Stojce iz Ljubljane z namenom, da gresta z tukajšnjim nadučiteljem g. Petrovčičem na Skrlatico. Skrlatica je od kranjskogorske strani zelo strma in nedostopna, tako da je bilo do sedaj samo kakih pet turistov na vrhu. V nedeljo po noči sta se dr. Stojce in Petrovčič odpravila z namenom, da bosta pot do vrha markirala. Po trudnem potu sta prišla tako visoko, da bi imela hoditi še kakih 200 m do vrha. Dr. Stojce se je plazil naprej, nadučitelj Petrovčič pa nekaj metrov za njim. Kar na enkrat je začelo padati po Petrovčiču kamenje, tako da se je moral stisniti k steni, sicer bi ga ubilo. Takoj nato pa je prišel dr. Stojce za njim in je strmo glasil v grozen prepad. Petrovčič se je nato pripeljal do dr. Stojce in je z grozo opazil, da si je zlomil desno roko, levo tudi najbrž, desno nogo in polomil nekaj reber, veliko rano ima tudi na glavi. Dr. Stojce je pri zavesti vse to sam konstatiral. To se je zgodilo v ponedeljek ob 2 1/2 uri popoldne. Potem ga je Petrovčič z velikim trudom izvelel iz vode in bil pri njem celo noč do polu šestih zjutraj. Noč je bila zelo viharina, grmelno, treskalo in deževalo je tako, da je bilo groza. Petrovčič je slek svoj suknjič in z njim pogrnil dr. Stojca, ki je od groznih bolečin zelo trpel. Dr. Stojce leži na takem kraju, da ga je moral Petrovčič na skalo privezati, sicer bi bila nevarnost, da se prevrne v prepad. Ob polu 6. zjutraj je šel Petrovčič proti Kranjski gori, kamor je prišel šele ob 1. popoldne in povedal grozno nesrečo. Ko se je to zvedelo, poklicalo se je od poljskega dela tri vodnike, ki so se odpravili z dr. Tičarjem na čelu proti Skrlatici. V celnem se je udeležilo te rešilne akcije 9 oseb. Med njimi je tudi dr. Dvorski iz Prage, ki je že bil enkrat na Skrlatici. Do skrajnosti izmučeni nadučitelj Petrovčič se je pridružil tej ekspediciji, da jo vodi kolikor bo sploh še zamogel. Komaj je ta ekspedicija odšla, začelo je zopet deževati, da najbrž ekspedicija se v torek ni prišla do ponesrečenca. Dr. Stojce leži že dobrih trideset ur popolnoma sam na skalo privezan v groznih bolečinah. Vse nestrno pričakuje, ali se vrne ekspedicija z živimi ali z mrtvim dr. Stojcem. Na Mojstrano se je rešilnemu oddelku brzojavilo, da pride čez Mojstrano na Skrlatico, ker je od tam lepši pot. Za danes zvečer se pričakuje, da pridejo ljudje z dr. Stojcem v Kranjsko goro, ali pa na Mojstrano.

Nesreča na Skrlatici. Kakor se je že poročalo, je gospod dr. Stojce ponesrečil na Skrlatici. Odsli sta dve ekspediciji, ena iz Kranjske gore, ena iz Mojstrane, da ga poskusita rešiti. Včeraj, v sredo, ekspediciji nista imeli uspeha, pač pa je pričakovati, da bodo dr. Stojca, ki je bil včeraj še živ, danes dosegli in spravili v dolino. Naslednje podrobno poročilo: Radi razumevanja položaja pripominam, da je Skrlatica od južne strani, t. j. ob pristupu iz Vrat ali iz Kranjske gore preko Kriškega sedla še precej dobro pristopna, četudi je tura jako težavna in se sme izvršiti le z vodnikom. Proti severu pada Skrlatica v silnih strminah od globokega sedla »Velike dnuine«, ki loči Skrlatico od severne sosedne Visoke Ponice. Do sedla »Velike dnuine« je lahko priti preko Kranjske gore, Velike Pišnice in Krnice. Iznad sedla, ki je skoro popolnoma pokrito z velikanskim snežiščem, pa se dviga najprej čisto vertikalna, najbrž čez 100 m visoka stena, višje gori proti vrhu Skrlatice pa je tudi teren silno nagnjen in eksponiran. Posebno je velika nevarnost zaradi kamenja, ki se po teh strminah vedno ruši. Ponesrečeni dr. Stojce je napravil s svojim tovarišem nadučiteljem Petrovčičem iz Kranjske gore turo preko »Velike dnuine« in je vstopil, kakor je po sedanjih poročilih gospoda Petrovčiča razvidno, v prvo vertikalno steno. Tam sta plezala po ednem, za vstop mogočem žlebu kvišku in iskala daljnega pristopa, spotoma pa sta si tudi pot za-

znamovala. Naprej je plezal gosp. dr. Stojce in je končno splezal v neki navpični kamin ter je priplezal blizu do njegovega vrha, potem pa je zaklical Petrovčiču, da tam ni mogoče ven iz kamina splezati, da je pa zraven kamina drug kamin, samo da ne more do njega. Povedal je Petrovčiču, da mora nazaj navzdol splezati. Ko pa se je oprijel, nazaj plezaje, neke skale, se mu je ta zrušila in padla navzdol, on sam pa se je vzdržal za prste v neznatnem oprijemljaju, a ker ni z nogami mogel doseči nobene opore, so mu prsti otrpnili in padel je navzdol. Ko so se zrušile skale, se je spodaj stoječi Petrovčič stisnil v steno, da je kamenje čez njega zletelo, komaj pa je dobro pogledal kvišku, pa je že zapazil, da leti dr. Stojce z višine in padel je preko njega navzdol do dna dotičnega kamina, kjer se je kamin na srečo nekoliko zvil, tako, da ga je dotični rob zadržal. Dr. Stojce je kar obležal; padel je spodaj na sneg, ki leži na dnu dotičnega kamina. Petrovčič je nemudoma splezal navzdol in kmalu je zapazil, da se je začel dr. Stojce gibati. Ko je prispel do njega, se je dr. Stojce že zavedel. Petrovčič ga je skušal spraviti s snega bolj na stran na suho. Pri tem sta uvidela, da je imel dr. Stojce eno nogo zlomljeno in na kolenu močno poškodbo ter je imel tudi drugo nogo nekaj poškodovano in zlomljeno tudi eno roko. Nesreča se je zgodila v ponedeljek nekako ob 3 popoldne. Petrovčič je dr. Stojca spravljal dolgo časa s snega na suho, kar je ponesrečencu povzročalo silne bolečine. S tem je zopet prešlo veliko časa. Petrovčič si ni upal več ta dan v dolino in si tudi ni upal čez noč pustiti tovariša, posebno, ker se je blizu laza nevihta; prenočil je torej med dežjem in nevihto od ponedeljka do torka pri dr. Stojcu gori v skalovju. V torek zjutraj je privezal dr. Stojca z vrvo na neko trdno skalo, pustil mu je svojo vrhloj suknjo in nekaj druge obleke, potem pa se je odpravil na sesto. S silno težavo je prispel zopet do snežišča na »Veliki dnuini«, potreboval je zato okoli 3 ure, in se potem povrnil v Kranjsko goro, kamor pa je vsled oslabilosti prišel šele v torek popoldne ob 1. Kranjskogorčani so takoj zbrali ekspedicijo, ki se naj odpravi po dr. Stojca. Edini kranjskogorski vodnik, ki je dosedaj iz »Velike dnuine« po severni steni na vrh Skrlatice plezal, je vodnik J. Pečar p. d. Bobek. Po pripovedovanju Petrovčičevem, je smatral vodnik Pečar za gotovo, da sta dr. Stojce in Petrovčič že preplezala spodnji del nastopa in da senahajdr. Stojce visoko gori pod vrhom Skrlatice. V tem slučaju bi bilo mogoče dr. Stojca spraviti s stene le na ta način, da bi ga potegnili popolnoma na vrh Skrlatice in potem po njeni južni strani v Vrata. Zato je ukrenil, da naj gre rešilna akcija iz Kranjske gore čez Kriško steno in potem pod Rogico na južno stran Skrlatice in čez njen vrh do mesta nesreče. — Gospod dr. Tičar, župan kranjskogorski je brzojavil dr. I. Winzigu v Mojstrano, ki je vodja tamošnje rešilne stacije nemškega in avstrijskega planinskega društva v Mojstrani, brzojavil pa tudi tovarišu gospodu dr. Demšarju v Ljubljano, vedoč, da bo treba zdravniške pomoči, ter je vsem tem naznanil, da naj gredo skozi Vrata in čez vrh Skrlatice. Rešilne ekspedicije so se nemudoma zbrale in že popoldne je odpotovala iz Kranjske gore sedmorica krepkih mož z vodnikom Pečarjem in dr. Tičarjem ter znanim češkim turistom dr. Dvorskim na čelu, iz Mojstrane pa deveterica vodnikov in lovec z Janezom Rabičem na čelu, in tem sva se pridružila tudi jaz in dr. Demšar, za nami pa sta prišla pozneje še prijatelja ponesrečenca gospoda dr. Plečnik in dr. Bretl. Kranjskogorci so prenočili pod Kriško steno, mojstranska ekspedicija pa je potovala kar celo noč skozi Vrata in navrh Skrlatice; pri Skrlatici sta se obojestranski ekspediciji že združili in pohiteli na vrh. Bilo pa je skrajno neugodno vreme, kajti gosta megla je zavila Skrlatico, začelo je deževati in ostra burja, da so hotele roke kar zamreti, se je pojavila. Vodnik Pečar, kakor tudi gospod dr. Dvorski in vodja mojstranske ekspedicije, so izjavili, da je v tem vremenu nemogoče sestop na severno stran; s tem pa bi bil dr. Stojce prepuščen svoji usodi. Hoteli smo vsled tega vsaj dognati, ali dr. Stojce še živi in kje se nahaja. Začeli smo klicati in pazno poslušati, ako ne pride izpod severnih sten kak odgovor. Zamolkel glas se je odzval, toda prihajal je iz take nižine, da nismo mogli verjeti, da bi bil to glas dr. Stojčev, dasi je gospod dr. Demšar bil mnenja, da je spoznal klic kot glas svojega ponesrečenega prijatelja. Odredil sem, da se počakamo na vrhu, zaupajoč na kako spremembo vremena, in res je čez kako uro ponehal dež in tudi megla so se za nekaj časa dvignile, tako da smo mogli pogledati navzdol po severni steni Skrlatice. Vodnik Pečar je označeval mesto, kjer bi po njegovem mnenju moral ležati dr. Stojce, in to bi bilo kakih 200 m pod vrhom Škr-

latice; kljub paznemu motrenju pa nismo mogli v tisti steni, ki je bila dobro vidna, nobenega živega bitja zapaziti in tudi noben glas odtod ni prihajal, pač pa smo zaslišali po svojem klicanju zopet zamolkel glas, ki je prihajal čisto iznad »Velike dnuine«. Da pa se vendar dožene, ali ni dr. Stojce v bližini, smo spustili vodnika Pečarja po vrvi čez gorenje, najhujše nagnjene, vsled dežja opolzele stene in potem je preiskal vodnik Pečar ves odtod pristopni kraj severnih sten. Ker je vedno klical in se mu je od spodaj nekdo odzival, je šel čisto navzdol do roba prve stene, ki se dviga iz »Velike dnuine« in tam notri nekako v sredi stene — torej ob prvem vstopu — je zagledal ponesrečenca dr. Stojca, ležečega ob majhnem snežišču, mahajočega z eno roko in kličočega na pomoč. Do njega stopiti pa ni bilo mogoče. Zaklical mu je v tolažbo, da pridejo rešilci in se potem povrnili na vrh Skrlatice. Dr. Stojce je torej živel in sedaj je bilo treba za njegovo rešitev kar mogoče ukreniti. Do njega z vrha Skrlatice stopiti bi bilo mogoče le posameznikom, a čisto nemogoče bi bilo iz tako globoke kraja spraviti dr. Stojca na vrh. Edina pomoč se je torej mogla nuditi dr. Stojcu le od spodaj na ta način, da pridejo rešilci do »Velike dnuine« in potem do njega, kjer je sam plezal ter da ga potem s kakim primernim zavarovanjem po klinih in vrveh spuste naravnost navzdol do snežišča v »Veliki dnuini«. Zato smo koj ukrenili, da steče gosp. dr. Dvorski še v Trento, da pridobi še daljno pripomoč tamošnjih vodnikov, ki so že hodili po severni steni Skrlatice, drugi pa da se nemudoma vrnejo po najbližji progi, t. j. skozi Vrata in Mojstrano v Kranjsko goro in potem nastopijo do »Velike dnuine« morala se je pripraviti lesena skatlja, v katero bo moč dr. Stojca posaditi in potem spustiti po steni navzdol. Tudi je bilo treba preskrbeti obilico železnih klinov, po katerih se pridrijo vrvi ob spuščanju navzdol. — Nemudoma se je morala torej prva ekspedicija vrniti in določili so se možje, ki naj koj okoli polnoči odidejo iz Kranjske gore proti Veliki dnuini. Silno težavno bode s tiste stene srečno spustiti dr. Stojca v globočino, njegovo življenje je v skrajni nevarnosti. — O uspehu upamo izvedeti še danes, v četrtek popoldne. Ekspedicije čez »Veliko dnuino« se udeležijo kot zdravnik tudi gospodje dr. Tičar, dr. Demšar in dr. Plečnik.

Dr. F. Tominšek.

Na deželno bolnico je prišla popoldne ta-le brzojavka: »Dr. Stojce pripeljejo proti noči v Kranjsko goro.« — Ob pol 4. popoldne sta se odpeljala v Kranjsko goro primarij dr. Slajmer in sodni zdravnik dr. Plečnik.

Telefonska in brzojavna poročila.

Cesar za češko-nemški sporazum.

Dunaj, 12. avgusta. Listi javljajo, da bo cesar na svoj rojstni dan dne 18. t. m. sprejel vse ministre in se pri tej priliki na slovesen način izrekel za češko-nemški sporazum. Koj na to se skličejo konference čeških in nemških strank o češko-nemškem sporazumu. Vabila predsednikom raznih strank bi razposlal ministrski predsednik baron Bienerth.

Roparji na Reki.

Reka, 12. avgusta. Policija v Pešti je aretirala Abrahama Kronickina, ki je udeležen pri ropu na »Banko popolare« na Reki. Pri njem so našli pisma tretjega komplice Petra Orlova, ki se nanašajo na rop v Reki.

Reka, 12. avgusta. Morilec blagajnika Milosa se imenuje Peter Orlov. Ta je odnesel iz blagajne 15.000 kron. Orlova še niso dobili. Policija je mnenja, da so zločinci, ki so napadli »Banko popolare«, izvršili tudi znano tatvino pri pošti na Dunaju, kjer so odnesli 119.000 kron.

Ruski car v Siciliji.

Pariz, 12. avgusta. Iz Rima javljajo, da poseti ruski car Nikolaj tudi Mesino in Reggio di Calabria. V Mesini mu izroče addresso, nanašajočo se na junaštva ruskih mornarjev za časa potresne katastrofe.

Streli na zrakoplov.

Vratislava, 12. avgusta. »Schlesische Zeitung« poroča, da so ruski obmejni vojaki streljali na nemški zrakoplov, ki ga je veter zanesel preko meje. Zrakoplov se je moral spustiti na tla. Tu so vojaki aretirali zrakoplovce.

Gospodarstvo.

— C. kr. avstrijsko kreditno društvo za trgovino in obrt. Dne 10. avgusta se je vršila seja upravnega odbora, na katerej je bila predložena bilanca za prvo polletje 1909. Čisti dobiček znaša K 8.862.773-31 proti 7.942.770-23 kron dobička lanskega leta v tem času.

Ustna voda „EUODIN“
 Specijalite za **zadnice**.
 4813 Glavna zaloga lekarna 34
 Ub. pl. Trnkoczy v Ljubljani.

Žitne cene v Budimpešti.
 1. avgusta 1909

Pšenica za oktober 1909	za 50 kg K	13 50
Pšenica za april 1910	za 50 kg K	1 70
RZ za okt. 1909	za 50 kg K	9 77
Koruzna za maj 1910	za 50 kg K	6 96
Oves za okt. 1909	za 50 kg K	7 48

Efekt v Nespremenjeno.

Meteorološko poročilo.
 V Ljubljani nad morjem 306 m. Srednji vršni tlak 756.0 mm

avgust	čas opazovanja	stanje barometra v 1909	temperatura v 1909	Vetrovi	Nebo
11.	9. zv.	736.8	18.6 sr. jvzhod		oblačno
12.	7. zv.	737.3	14.7 sr. svzhod		megla
	2. pop.	736.8	25.1 sr. jug		jasno

Srednja večerajša temperatura 19.8, norm. 19.2 Padavina v 24 urah 0.0 mm.

+
 Silno žalostni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je bil naš ljubljani sinček, oziroma bratec
Joško
 danes zjutraj ob polu 9. v nežni starosti poklican med krilate
 Rodbina Perko, uadnika pisarne dr. Tavčarja.

Učenec
 se takoj sprejme v specerijsko trgovino.
 Kje pove uprav. „Slov. Naroda“ 2916-3

Brivnica
 brez konkurence, dobro ideoča, ki obstoji že več let, v lepem prometnem trgu, kjer se nabaja c. kr. okrajno glavarstvo in vojaštvo, se takoj prodaja radi družinskih razmer 1983.1
 Naslov v uprav. „Slov. Naroda“.

Dijaka
 iz boljše hiše sprejme boljša rodbina v najbližji bližini realke. Lepa soba, dobra oskrba.
 Ponudbe pod A H na upravnistvo „Slov. Naroda“ 2952-2

Išče se v Ljubljani v bližini Turjaškega trga
meblirana soba
 s hrano za čas od 23. avgusta do 11. septembra t. l.
 Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“ 2979

Proda se
 vsled nagle smrti lastnika **mehanična mizararska delavnica**
 na vodno silo v zelo prometnem kraju na Gorenjskem.
 Pojasnila daje pisarna Blazija Kamenška v Ljubljani, Sednjske ulice št. 4. 2982-1

Zaradi preselitve v Ameriko, je na prodaj

več strojev
 (Wagner Universal-Maschine) spadajočih v kolarsko obrt kakor stroj za kolosa, izvršujoč 11 vrst del, nadalje trakovna žaga in parni motor 3 konjskih sil. Proda se tudi
razne orodje
 vse pod ugodnimi pogoji.
 Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“ 2951-2

Slikarske pomočnike
 sprejme 2987-1
 Anton Petek, slikarski mojster, Sv. Petra nasip št. 37 v Ljubljani.

Učenec
 ki ima veselje do pečarstva, se sprejme.
 Ponudba sprejema Emerik Kutz v Zalcu. 2978-1

SODI
 prav močni, za vino pripravljeni, en del od žganja, v obsegu
 od 1 56-70 od 1 180-250
 „ „ 100-120 „ „ 250-450
 „ „ 120-180 „ „ 500-700
 nadalje sodi z vrati od 800, 900, 1100, 1200, 1500, 1800, 4000 in 5000 l se dobe po pravni ceni pri trvdki
M. Rosner in drug
 v Ljubljani 683 81
 poleg Koslerjeve pivovarne.

Trgovci pozor!
 V Starem trgu pri Ložu se v nedeljo, dne 29. avgusta 1909 ob 3. popoldne na licu mesta prodaja dražbenim potom enonadstropna 2984 1

trgovska hiša
 z vso trgovsko opremo brez zaloge blaga in z velikim skladiščem ter z velikim vrtem. V hiši je dobro vpečeno, že 38 let obstoječa trgovina z mešanimi blagom. Eventualno se da hiša tudi v najem dobremu trgovcu.
 Natančne informacije daje T. Mlekuz v Ljubljani, Privez št. 3.

NUISOL
 tvrdke Bergmann & dr., Dečim na L. je in ostane najboljša vseh modernih barvil za lase in se dobiva za pobarvanje v svetlo, rjavo in črno steklenica po K 250 pri
O. Fettich-Frankheimu
 v Ljubljani.

Naznanilo.
 Gremij trgovcev je na svojem občnem zboru dne 9. maja t. l. sklenil, da ne smejo dajati člani gremija
nikakih daril
 niti za Novo leto, niti za Veliko noč, naj si bo v blagu, denarju, neobičajni škoti ali na kak drug način.
 Dalje se je sklenilo, da se ne daje društvom nikakih dobrot ali prirejanje tombol ali drugih veselje.
 Proti onim članom, ki se ne bodo držali tega sklepa, se bo postopalo v smislu § 24, odstavek 4, točka 3 zadržanih pravil. 1980
 V Ljubljani, 9. avgusta 1909
 Načelnik: Ivan Knez l. r.

Korespondenta
 popolnoma večje slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, išče večja tvernica. Nastopi takoj. 2985-1
 Ponudbe s prepisi izpričeval in s sliko pod „M. 4713“ na anončno eksped. Haasenstein & Vogler, A. G., Dunaj L.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
 Del. glavnica K 2.000.000. Stritarjevo ulico št. 2. Rezervni fond K 300.000.
 Podružnica v Splitu. Podružnica v Osovcu. Podružnica v Trstu. 14-91
 priporoča Zrebanje Glavni dobitok
 Cena 5 kron. 16. avgusta. 90.000 kron.
 promese zemaljskih srečk I. izdaje. Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.
 Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

Proda se pod ugodnimi pogoji in za nizko ceno
enonadstropna hiša
 na Solu pri Ljubljani, Poljska cesta št. 20. 2596-15
 Poizve se v pisarni dr. Frana Pečka, odvetnika v Ljubljani, Stari trg št. 30.

Mlad korespondent
 zmožen slovenskega in nemškega dopisovanja, vešč strojepisa (sistem Adler) ter slovenske in nemške stenografije, se sprejme Laščine zmožni imajo prednost.
 Ponudbe na trdko Janke Pović v Ljubljani 2948 2

Blejska Dobrava
 22./VIII. 1909
 ?

Zaloga koles
 Puch, (Styria), Globus, Regent in drugih specialnih znamk ter posameznih delov.
Izposojevanje koles
 prejem koles za emajliranje, poniklanje ter popravila
 2 solidno in ceno. 2954
Karel Čamernik
 Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.

Učenca
 za trgovino mešanega blaga takoj sprejme 2978-3
Frid. Skušek v Metliki.

Izvežban delavec
 neoženjen, približno 30 let star, se sprejme proti mesečni plači.
 Kje, pove iz prijaznosti upravnistvo tega lista. 2-08-3

Prodajalec se išče.
 Biti mora čevljar, izurjen v računstvu in nekoliko v knjigovodstvu.
 Ponudbe do 15. t. m. na naslov: „Združeni čevljarji v Ljubljani“, Sv. Petra nasip 2951-2

Trgovski pomočnik
 mlad, krepak, z dobro šolsko izobrazbo, vešč slov. in nem. jezika, železninske in specerijske stroke v večji trgovini na deželi želi premeniti službo v mesto.
 Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“ 2974-2

Ceno posteljno perje
 zajamčeno novo in brez prahu, kilo slvega perja, puljenega K 140 in boljšeega K 240; kilo polbelega perja, puljenega K 40; kilo boljšeega belega perja puljenega K 60; prama belega perja, kakor puh K 80; kilo veleprima napol puha, belega K 100; kilo napol maha, sivega K 52; kilo puha sivega K 60; kilo puha sivega K 100; kilo prsnega puha K 120.

Narejene postelje
 iz gostonitega rdečega, višnjevega, rumenega ali belega inleta (nankinga), pernica, velikost 170x116 cm z 2 zglavnicama, te dve 80x58 cm zadosti napolnjeno, z novim, sivim, očesnim, košatim in stanovitnim perjem K 160; napol maha K 20; maha K 24; pernica sama K 90; 120; 140; 160; zglavnica K 30; 350; 400; razpošilja po povzetju, zavojnina posebej, tvornica za posteljno perje 1594-17
Antoa Polednak
 Graz, Mariahilfstrasse 11 E.

2-4 krome na dan stalnega zaslužka.
 Išče se za prevzetje pletenega blaga osebe, ki bi na našem stroju delale doma za naše podjetje. Predznanja ni treba. Pouk zastoj. Odaljenost ni zapreka. Z majhnimi nabavnimi stroški gotova eksistencija. Pismeno jamstvo za stalni zaslužek. Lahko in ugodno delo ob vsakem položaju. Zahtevajte vse, kakor naš prospekt. 650 32
 Domača industrija trikotaže, Zagreb, Ilica 98/13.
 Naša zastopnica v Ljubljani je gospa Ivanka Murmayer, Sv. Petra nasip št. 67.

Več kleparskih pomočnikov
 sprejme FRANC LONČAR, klepar in vodovodni inštalater v Spodnji Šiški št. 66 pri Ljubljani.

Lovci, pozor! Pes prepeličar
 lepe dolge, temnorjave dlake, visok 66 cm, se prodaja. 2916-3
 Naslov pod „Lovec“, poste restante, Mirna peč, Dolenjsko.

Dobrodoča gostilna
 na prometnem kraju v Ljubljani, se odda radi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj v najem. Najemnik mora imeti lastno koncesijo. 2946 2
 Ponudbe pod „Dobra gostilna 200“ na uprav. „Slov. Naroda“.

Radi boleznj se prodaja
enonadstropna hiša
 z gospodarskim poslopijem, ledenico, dobro vpeljanu gostilno in zalogo piva, v jako lepem, zdraviliškem in prometnem kraju na Kranjskem.
 Naslov pove upravnistvo „Slov. venskega Naroda“ 2895-3

Tvornica kož
Josip Wiesenberger
 Zebrece, kraj. Češko
 izdeluje vse vrste fine, trajne in gladke juhte, gladke telečine in sive krave keže 2918 3

Zatekel se je
lovski pes prepeličar
 bel, rdečkastolisast, z dolgim repom, krepak, srednje velikosti, ki sliši na ime „Asket“.
 Kdor kaj izve o njem, se pros, da to naznani v pisarni Ed. Šmarda na Dunajski cesti 18, kjer dobi nagrado. 2954-2

Dr. Mavricij Rus
 se je vrnil in zopet ordinira.

Prost ogled
 do 15. septembra t. l. Prodaja pod ceno.
 Več vrst platnenega blaga, prtov, prtičev, žepnih robcev, kravat, švicarskih vezil, nogavic in perila.
 Prilika je zelo ugodna. Samo proti takojšnjemu plačilu.
Anton Šarc 2998-21
 Sv. Petra cesta št. 8 v Ljubljani.
 Izdelovanje perila in oprem za neveste